

ת"פ 21411/12/13 - מדינת ישראל נגד גסאן אבו אלהיג'א

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 21411-12-13 מדינת ישראל נ' אבו אלהיג'א(עציר)
בפני כב' השופט חגי טרסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גסאן אבו אלהיג'א (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד הילה אפרון

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור - עבירות על סעיפים 192, 273, 275, ו- 288 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירות של הכשלת מעצר בכוח - עבירה על סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 ושהייה בלתי חוקית - עבירה על סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.12.13 בשעה 01.55, או בסמוך לכך, בעת טיפול באירוע משטרתי בתחנה המרכזית בנתניה, פנה השוטר ויסאם גוטאני (להלן: "גוטאני") לנאשם, שהינו תושב שטחים ללא היתר כניסה לישראל, ואשר היה שרוי בגילופין, וביקש לשוחח איתו. בתגובה איים הנאשם: "אני אתן לך חמסה, אני אזיין אותך, אני מכיר אנשים" ובהמשך, קירב את ידו הימנית לכיוון פניו של גוטאני באופן מאיים. גוטאני ביקש מהנאשם להירגע אך הנאשם ענה לו: "אתה בן זונה, קח אותי לתחנה". לאחר שהנאשם איים על גוטאני בהנפת ידו לעברו, הדף גוטאני את ידו של הנאשם ואז אחז הנאשם בידו השמאלית של גוטאני ולחץ עליה.

בשלב זה הסביר גוטאני לנאשם כי אם לא יירגע יאלץ לעצור אותו, ובתגובה לכך אמר הנאשם: "אני אזיין אותך בתחת, אני לא מפחד ממשטרה, אני הייתי עצור, לא אכפת לי מכלום". לאחר דברים אלו ומשהנאשם לא נרגע, הדף גוטאני את ידו הימנית של הנאשם והלה החל לדחוף אותו. גוטאני הודיע לנאשם על מעצרו, והנאשם החל להיאבק בו תוך שהוא אומר לו: "אני אשחט אותך". גם כאשר הנאשם נלקח לתחנת המשטרה, הוסיף ואמר לגוטאני: "תשאל אנשים בכלא מי אני, אני אהרוג אותך, אתה תראה מה זה, בן זונה, אני אבוא אליך הביתה כשאני אצא מפה". באותן הנסיבות, הנאשם מסר לגוטאני כי הוא תושב עבלין ושמו מחמוד יוסף מחמוד.

בתחנת המשטרה המשיך הנאשם לקלל את גוטאני, הפנה אליו תנועות ומבטים מאיימים וסירב למסור טביעת אצבע.

עמוד 1

בעודו אזוק, החל לדחוף את גוטאני. גוטאני הדף אותו ובתגובה אמר לו הנאשם: "תוריד לי את האזיקים, נראה אותך גבר נלך מכות אחד על אחד". עוד אמר הנאשם לגוטאני כי הוא מלבנון ומעזה, תוך שהוא מסרב להזדהות והוסיף: "שהוא רוצה לחתוך שוטר, רק ישחררו אותו והוא יתנקם". כמו כן הוסיף ואמר לגוטאני: "אני יודע שקוראים לך ויסאם ואני אדאג להגיע אליך הביתה אחרי שאני אשתחרר, יש לי קרובי משפחה בצפון אל תדאג" וכי יחתוך אותו בפנים עם סכין.

לאחר מכן, בעת שהנאשם המתין בחדר המעוכבים בתחנת המשטרה הוא החל לצעוק, וכשפנה אליו קצין המשטרה שי עדרי (להלן: "עדרי") ושאל מדוע אינו מוכן להזדהות, השיב לו הנאשם: "אני אזיין אתכם כולם, יבוא הקצין, אני אתן לו משהו בראש ואשב שנה בבית סוהר, תוריד לי את האזיקים ואני מזיין אותך". בתגובה לבקשת השוטר עדרי כי יזדהה ענה לו הנאשם: "לך תזדיין, אני מלבנון, אני חסן נסראללה" והחל להתעמת עם עצור אחר. בהמשך, בעוד עדרי מלווה את הנאשם לחדר החוקר התורן לצורך זיהויו, סירב הנאשם להושיט ידיים לכיוון המכשיר לבדיקת טביעות אצבע ואף איגרף את ידו והפיל עצמו אל הקיר שמאחוריו. בהמשך, שוחח הנאשם עם השוטר מאיר לוי (להלן: "לוי") ואמר לו כי בעקבות מעצרו: "יחתוך שוטר וימסור את פרטיו רק בבית משפט". באותן הנסיבות מסר כי שמו מחמוד יוסף מחמוד ושהוא מתגורר בטוביל ומעולם לא נעצר. לאחר מכן, בעודו בחדר המעוכבים, פנה הנאשם לשוטר עידן חן (להלן: "חן") בבקשה לעשן, ומשנענה בשלילה קילל את חן ולאחר מכן הצמיד חזהו לגופו של חן ואף הניף ידיו לעברו ודחף אותו.

בתגובתו לכתב האישום, כמפורט בפרוטוקול מיום 20.1.14, הודה הנאשם בכך ששהה בתחומי מדינת ישראל שלא כדין, וכפר ביתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. הנאשם אישר כי קילל את השוטרים וכי סירב להזדהות באמצעות מסירת טביעות אצבע, אך טען כי לא תקף את השוטרים. במסגרת כפירתו טען כי נכנס לישראל לצורכי פרנסה ועל אף שלא עשה דבר, הותקף בצורה ברוטאלית על ידי השוטרים. נוכח עמדתו זו של הנאשם, הובאו בפני מכלול הראיות שנאספו, ובמרכזן עדויות השוטרים, אל מול גרסתו המכחישה של הנאשם. אציין כבר עתה כי לאחר שנתתי דעתי לראיות ולעדויות שהובאו בפניי לא נותר בליבי כל ספק בדבר אחריותו של הנאשם למעשים ולעבירות המפורטים בכתב האישום. לפיכך, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו. להלן יובאו נימוקיי.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העידו כל השוטרים המוזכרים בכתב האישום, וכן השוטרים סלבה שטוקמן (להלן: "שטוקמן") וניקולאי הוסובן (להלן: "הוסובן"). כמו כן הוגשו לעיוני המזכרים ודו"חות הפעולה שנערכו על ידי השוטרים הנ"ל ביום האירוע. אתאר כעת בקצרה את עדויות השוטרים, על פי הסדר הכרונולוגי של מעורבותם באירוע. על מנת שלא להאריך בתיאור הדברים מעבר לדרוש, אבהיר כי כל האמירות וההתנהגויות המיוחסות לנאשם בכתב האישום המפורט מתוארות ומתועדות בדו"חות השוטרים הרלבנטיים ועל כן לא אשוב ואצטט מכלול האמרות המיוחסות לו, אלא אתמקד בנסיבות שאפפו המעשים ובנקודות השנויות במחלוקת.

המפגש הראשון בין הנאשם לשוטרים, היה עם השוטר גוטאני, אשר ערך את המסמכים ת/5 ו-ת/6. מדו"ח הפעולה המפורט ת/5 עולה כי יצא לשטח בניידת עקב דיווח על קטטה ברחוב הרצל. במהלך פעילותו נמסר לו כי מתנהלת קטטה בתחנה המרכזית ועל כן פנה לשם. גוטאני הבחין בצדדים הניצים, החל להרגיע את הרוחות ותוך כדי הטיפול

באירוע, בעת שהיה בניידת, שמע לפתע צעקות. כשיצא לעבר מקור הצעקות, הבחין בנאשם צועק ומדבר עם המתנדבים בתנועות ידיים. גוטאני ביקש לשוחח עמו בצד ואז החל הנאשם לקלל ולאיים, כמפורט בכתב האישום. גוטאני מציין בדו"ח כי הנאשם נראה שיכור וכי נדף ממנו ריח של אלכוהול, ועל רקע זה לא התרגש השוטר מהתנהגותו של הנאשם וביקש להימנע ממעצר או עיכוב, אלא שכמפורט בכתב האישום, איים עליו הנאשם גם באופן מילולי וגם בתנועות ידיים מאיימות, איומים אשר הסלימו לכדי מעשי תקיפה בדמות אחיזת ידו של השוטר והפעלת לחץ עליה.

בנסיבות אלה הודיע גוטאני לנאשם על מעצרו, אך לא היה בכך כדי להרגיע את הנאשם, אשר החל לדחוף את גוטאני, להשתולל ולהתנגד למעצר, תוך השמעת דברי האיום והעלבון הנוספים, אשר נמשכו גם בתחנת המשטרה. מעשי התקיפה והאיום נמשכו גם בעת הניסיון לזהות את הנאשם במכשיר המורפוטאצ'. במזכרים הנוספים של גוטאני, אשר סומנו ת/6, מתוארים האיומים שספג מהנאשם בעת ששמר עליו בתחנה וכן ההזדהות הכוזבת מצידו בשם מחמוד יוסף מחמוד מעבלין.

בעדותו בבית המשפט דחה גוטאני מכול וכול את הטענה לפיה תקף את הנאשם. בחקירתו הנגדית אישר כי הנאשם עצמו לא היה מעורב בקטטה, אך הבהיר כי לא ניתן היה לתקשר איתו וכי ככל הנראה על רקע שכרותו פתח מייד בדברי איום ועלבון כלפי השוטר. הוא אישר שהוריד את ידו של הנאשם כלפי מטה, לאחר שהנאשם הניף היד לעברו, אך שלל את האפשרות כי עשה כן בצורה אגרסיבית והבהיר כי נאלץ להפעיל כוח ולעצור את הנאשם, לנוכח התנהגותו האלימה של זה.

פקד שי עדרי שימש בליל האירוע כקצין תורן בתחנת נתניה. על פי המפורט בדו"ח הפעולה ת/9 שערך, בשעה 4:30 לערך, שמע צעקות מחדר המעוכבים בתחנה. כשנכנס לחדר והבחין בנאשם שאל מה הבעיה ומדוע אינו מזדהה, ובתגובה זכה לפרץ הקללות והאיומים המוזכר בכתב האישום. עדרי הבחין בכך שהנאשם שיכור ומדיף ריח חריף של אלכוהול. ניסיונות נוספים להרגיעו ולברר את זהותו נענו אף הם בקללות ובאמרות סרק בדבר היות הנאשם "חסן נסראללה". בשלב זה התעמת הנאשם פיזית עם עצור אחר שהוחזק בחדר המעוכבים ועדרי נאלץ להתערב ולהדוף בכוח את הנאשם על מנת להושיבו על ספסל בחדר. לאחר מכן נלקח הנאשם לשירותים ומשם לחדר החוקר התורן לצורכי זיהוי במכשיר המורפוטאצ', שם גילה פעם נוספת התנגדות פיזית ממשית, כמפורט בכתב האישום.

בחקירתו הנגדית, אישר עדרי כי לנאשם הייתה נפיחות בשפתיו, ונתון זה אף מצא את ביטויו ב-ת/9. עוד מסר כי לא שאל את הנאשם למקור החבלה. ראוי לציין כי בעדרי לא הוטחה כל טענה לפיה תקף את הנאשם או תיאר באופן בלתי מדויק את התנהלותו בתחנה ואת דבריו.

מאיר לוי, כלבן במשטרה, אשר בעבר שימש כסייר בתחנת נתניה, שהה במקרה בתחנה, והתבקש על ידי החוקרת מוריה לסייע בזיהוי הנאשם. בעקבות זאת, שוחח לוי עם הנאשם במשך כחצי שעה, כמתואר במזכר ת/4 שערך, ובתום השיחה הסכים הנאשם למסור טביעת אצבע, שבאמצעותה זוהו פרטיו האמיתיים. לוי מציין בדו"ח כי במהלך אותה שיחה מסר הנאשם כי בעקבות מעצרו יחתוך שוטר וכי ימסור את פרטיו רק בבית המשפט. כמו כן מסר לו כי שמו מחמוד יוסף מחמוד מהכפר טוביל וכי מעולם לא נעצר. לדברי לוי, אשר לא תועדו במזכר, היה הנאשם נסער מאד במהלך השיחה ונראה שיכור. הוא התנגד נחרצות לזיהוי אך לא הסביר מדוע ואף לא טען שהוכה על ידי השוטרים. גם בלוי לא הטיחה

ההגנה כל טענה לפיה תקף את הנאשם או מסר תיאור בלתי מדויק של דבריו והתנהלותו.

בהמשך, נגבתה מהנאשם על ידי החוקרת מוריה יכין הודעתו הראשונה ת/6. במהלך גביית העדות נכח בחדר השוטר הצעיר הוסובן, אשר התבקש ללוות את הנאשם לחקירה לנוכח התנהגותו הפרועה בשעות הלילה. בתום החקירה ערך הוסובן את המזכר ת/3, בו תיעד חלק מהדברים ששמע מפיו של הנאשם במהלך החקירה. בין היתר נרשם במזכר הנ"ל כי הנאשם אמר: "אני יזיין את השוטרים השרמוטות האלה... היה לי סכין גילוח חבל שלא חתכתי אותם... אני אתפוס את השוטר הזה לבד אני אזיין אותו הוא ישתין במכנסיים... אני יחטוף את השוטרים שהרביצו לי". גם כלפיו לא העלתה ההגנה כל טענה קונקרטיית במהלך החקירה הנגדית. ראוי לציין כי לנאשם לא יוחסה בכתב האישום עבירת אימים על בסיס דבריו בחדר החקירות, אך בדברי הסיכום עתרה התביעה להרשיעו גם במעשים אלה, מכוח הוראת סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

עוד העיד מטעם התביעה השוטר עידן חן, אשר פגש לראשונה בנאשם כשזה היה בדרכו מחדרה של החוקרת לחדר המעוכבים בתחנה. מהמזכר ת/1 שערך חן, אשר שימש באותה עת כראש משמרת בתחנה, עולה כי הנאשם פנה אליו וביקש לעשן, אך חן השיב כי לא ניתן לעשן בתוך המבנה וכי כשיתאפשר יוציאו אותו לעשן. הנאשם הגיב בקללות והתבקש על ידי חן לשבת ולא ליצור פרובוקציות. בשלב זה התקרב אליו הנאשם באופן מאיים, הצמיד את חזהו לגופו של חן, הניף ידו לעברו ודחף אותו. בתגובה, הושיב חן את הנאשם, ואז הניף הנאשם בשנית את ידיו לעבר ראשו של חן, ובעזרתו של שוטר נוסף, שטוקמן, הועברה אזיקתו של הנאשם על ידי חן לאחור. במהלך החקירה הנגדית הדגים חן כיצד הצליח הנאשם להתקרב אליו ולהניף ידיו בצורה מאיימת, על אף שהיה אזוק. גם כלפי חן לא נטען כי תקף את הנאשם או חבל בו בצורה כלשהי.

את עדותם של הוסובן וחן השלים השוטר שטוקמן, שוטר סיור שהיה באותה עת במשמרת. שטוקמן תיאר במזכר ת/2 שערך כיצד, כאשר עבר ליד חדר החקירות, שמע את הנאשם אומר: "חבל שלא חתכתי את השוטרים שעצרו אותי, אם היה לי סכין גילוח הייתי חותך אותם, אני עוד אתפוס אותם". כמו כן תיאר במזכר הנ"ל כי לאחר שהשוטר חן אמר לנאשם שלא ניתן לעשן, הרים הנאשם את קולו, דחף את חן, ולאחר שחן הושיב אותו הניף הנאשם את שתי ידיו וניסה להכות בראשו של חן. בשלב זה נתפס הנאשם בכוח והאיזוק על ידי הועבר לאחור. גם כלפי עד זה לא עלו טענות כלשהן.

גרסת הנאשם:

הנאשם העיד להגנתו וכן הוגשו בהסכמה ההודעות שמסר במהלך חקירותיו במשטרה - ת/7 ו-ת/8. מדבריו עולה כי הוא מודה בשהייה שלא כדין בישראל, אך כופר ביתר העבירות שיוחסו לו ובראשן תקיפת השוטרים. הנאשם מסר בעדותו כי היה עד לקטטה ואף הפריד בין הניצים, וכשהגיעה המשטרה למקום ביקש שלא ייעצר "הילד", שהיה מעורב בקטטה, ואף הביע נכונות לחתום עבורו ערבות. השוטר גוטאני אמר לו שלא להתערב ועל רקע זה התפתח ביניהם ויכוח, אשר במהלכו למד גוטאני על כך שהנאשם תושב ג'נין, ובעקבות זאת החלו הוא ושותפו לתקוף אותו ולהתעלל בו. לדבריו ספג "מכות רצח", אשר כללו אגרופים בראש ובשן. בהמשך, בתחנה, נכבל צמוד ברגליו ובידיו, הושלך על מזרון וכל שוטרי המשמרת שעברו במקום, נכנסו, קיללו והיכו אותו, עד שממש שברו את עצמותיו. בשל מעשים אלה, נגרמו לו

לדבריו חבלות קשות ובהן שן שבורה, פגיעה קשה ברגל וסימני חבלה נוספים בראש. לדבריו, בשל היחס האלים שקיבל מידי השוטרים, סירב להזדהות ואף קילל את השוטרים והטיח בהם דברי עלבון, אך בשום שלב לא איים עליהם, לא תקף אותם ולא הזדהה בשם בדוי.

כאן המקום לציין כי גם בהודעותיו במשטרה כפר הנאשם בעבירות התקיפה וטען כי הוכה על ידי השוטרים, אך התמונה המצטיירת מדבריו שם אינה תואמת את הכחשותיו הגורפות בבית המשפט ואף תואמת במידה רבה את עדויות השוטרים לגבי התנהלותו באותו לילה ולגבי דברי האיום הבוטים שהשמיע כלפיהם. הודעותיו רצופות אמרות בוטות כלפי השוטרים, שאין מקום לשוב ולפרטן ודי בדברים שצוטטו לעיל מפי השוטרים (ראו למשל ת/7 ש' 44, 47-48, 54-55). יתרה מכך, ההודעה, אשר הוגשה כאמור בהסכמה, כוללת גם דברי איום מובהקים ובוטים לא פחות. כך למשל, מביע הנאשם צער פעם אחר פעם על כך שלא עלה בידו לחתוך את פניו של השוטר, שכן לא היה בידי סכין גילוח (ת/7 שורות 55 ו-64, ת/8 ש' 4-5, 7-8, 14). בהמשך, ב-ת/7 בשורה 78, מוסר הנאשם: "אני היום אפתיע דרוזי, אזיין אותו ואת אמא שלו", ביטוי המתייחס למוצאו הדרוזי של השוטר גוטאני. ב-ת/8 ש' 4 מאיים הנאשם "לזיין" את השוטרים ובשורה 12 הוא מוסיף כי בכונתו "לחתוך את האמא שלהם". בנוסף, בעוד בהודעתו ת/7 הכחיש הנאשם בשורות 28-29 כי שתה באותו ערב אלכוהול, הרי שבעדותו בבית המשפט אישר למעשה את דברי השוטרים לפיהם שתה כמות נכבדת של אלכוהול עובר לעימות עם השוטרים (ראו עמ' 23 ש' 22-23 לפרוטוקול).

כשנחקר הנאשם בחקירה נגדית לגבי מכלול הסתירות הללו בין דבריו במשטרה לעדותו בבית המשפט טען כי לא מסר את הדברים וכי החוקרת רשמה מה שרצתה. עוד טען כי לא חתם על ההודעות וכשהתבקש לעיין בהן ולאשר את חתימתו סירב להביט בהן. אזכיר שוב כי מדובר בהודעות אשר הוגשו לעיוני בהסכמה, מבלי שגובי ההודעה התבקשו להתייצב ולהיחקר בנוגע לנסיבות גבייתן, והדברים מדברים בעד עצמם. גם בעדותו בבית המשפט המשיך הנאשם להשמיע דברי עלבון קשים כלפי השוטרים, כגון אלו המפורטים בעמ' 25 ש' 12-13.

לבסוף ראוי להזכיר את התעודה הרפואית נ/1, המתעדת בדיקתו של הנאשם במחלקת המיין בבית החולים לניאדו, בבוקרו של יום 6.12.13. על פי הממצאים המפורטים בתעודה זו, נמצאה נפיחות ורגישות בלסתו התחתונה של הנאשם משמאל. עם זאת, נרשם במפורש כי אין פגיעה בשיניים או בחניכיים. בנוסף, נבדק הנאשם על ידי אורתופד, נוכח תלונותיו על כאבים במרפק שמאל ובכף רגל ימין, אך למעט רגישות לא העלתה הבדיקה כל ממצא משמעותי. הנאשם התבקש כמובן להבהיר את הפער שבין תלונותיו על פגיעות פיזיות קשות ביותר לבין ממצאי הבדיקה הרפואית וטען כי גם הרופא שקרן ומשתף פעולה עם השוטרים התוקפניים.

דין והכרעה:

לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות והעדויות שהובאו בפני אין לי כל ספק כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום ואף השמיע דברי איום בחדר החקירות, אשר תועדו הן בהודעותיו והן על ידי השוטרים הוסובן ושטוקמן שהיו עדים לכך.

מסקנה זו נשענת על מספר אדנים, אשר ראש וראשון בהם האמון המלא שאני נותן בעדויות השוטרים. כל אחד מהשוטרים שהעידו בפני נחקר נגדית, השיב לכל השאלות שנשאל באופן משכנע והגיזי והותיר בעדותו רושם חיובי ואמין. במיוחד יפים דברים אלה לעדותו של גוטאני, אשר היה הראשון שבה במגע עם הנאשם, ואשר כלפיו מעלה הנאשם את עיקר טרונותיו. עד זה מסר עדותו באופן שוטף, הגיוני ומפורט, ואף הבהיר כי לא היה מעוניין להגיע לעימות ולהליכי עיכוב או מעצר, אך נאלץ לנקוט בהם עקב התנהלותו הפרועה והאלימה של הנאשם. גוטאני הותיר בעדותו רושם אמין ביותר, ולמעשה לא עומת כלל עם גרסה עובדתית חלופית כלשהי זולת הטענה הכללית והלקונית לפיה נקט כלפי הנאשם בגישה "אגרסיבית". בנסיבות אלה, אני נותן אמון מלא בגרסתו של גוטאני לגבי השתלשלות העניינים בשטח ובתחנת המשטרה.

נדבך ראייתי נוסף לחובת הנאשם עולה מהתמונה הכוללת של עדויות השוטרים לגבי מצבו והתנהלותו של הנאשם במהלך אותו לילה. ההתנהגות הפרועה והאלימה של הנאשם, כפי שתוארה במקור על ידי גוטאני, מלווה אותו בהמשך בכל אחד ואחד ממפגשיו עם השוטרים, במסדרונות התחנה, בחדר המעוכבים ובחדר החקירות. עדותו של כל אחד מהשוטרים, אשר חלקם פגשו בנאשם באופן מקרי וללא קשר זה אל זה, מחזקת, מאמתת ומשלימה את עדויות חבריו. מעדויות השוטרים מצטיירת תמונה ברורה, אחידה ועקבית של אדם שתוי וחסר מעצורים ועכבות, אשר בכל מפגש ומפגש אמו משתלח בשוטרים באופן בוטה, מאיים עליהם ואף נוקט כלפיהם במעשי אלימות פיזיים.

לדברים אלה יש להוסיף את העובדה כי כיום מאשר הנאשם את טענת השוטרים לפיה היה נתון תחת השפעה מסיבית של אלכוהול. לדבריו אמנם לא היה במצב של אובדן חושים מוחלט, אך גם הוא מאשר כי שתי כמות נכבדת של אלכוהול, נתון אשר תומך בעדויות השוטרים ומבהיר, במידה רבה, את הרקע לאירועים ואת התנהלותו הפרועה של הנאשם באותו לילה.

עוד ראוי להזכיר את דברי העלבון הקשים ואת דברי האיום הבוטים המתועדים מפיו של הנאשם בהודעות ת/7 ו-ת/8. די באמור בהודעותיו שלו כדי להקים עבירות האיומים וההעלבה המיוחסות לו. אין צורך להכביר במילים על מנת להבהיר כי לא ניתן לתת כל אמון בטענותיו הכבושות של הנאשם בנוגע לרישום ההודעות מפיו. כאמור, מדובר בהודעות שהוגשו בהסכמה, מבלי שנטענה כל טענה כלפי גובי האמרות, וכשעומת הנאשם עם הסתירות שנתגלו בגרסאותיו בחר להכחיש סתם כך את הדברים, מבלי שטרם אפילו לבחון אם אכן חתם על ההודעות. בכלל, ראוי לומר, הותיר הנאשם בעדותו רושם שלילי ביותר. גם במהלך עדותו המשיך להשמיע דברים בוטים כלפי השוטרים, התייחס בזלזול לדברי התובעת ולשאלותיה ולא סיפק הסברים משכנעים לקשיים הניכרים שהתעוררו בגרסתו.

טענתו המרכזית של הנאשם הייתה כזכור כי הוכה באופן נמרץ על ידי מספר רב של שוטרים, תחילה גוטאני ובהמשך יתר אנשי המשמרת, ובעקבות זאת קילל את השוטרים, אך לא איים עליהם ובוודאי שלא תקף אותם. עוד טען כי בגין מעשיהם של השוטרים נגרמו לו חבלות קשות, ולדבריו היה "שבור כולו". דא עקא, דבריו אלה של הנאשם אינם נתמכים כלל ועיקר בתעודה הרפואית נ/1 מיום האירוע. בתעודה זו מתועדות אמנם חבלות קלות בדמות נפחות ורגישות בלסת ורגישות במרפק וברגל, אך בין תיאור זה לבין החבלות החמורות שמתאר הנאשם כגון שבר בשן ופגיעה קשה וארוכת טווח ברגלו אין דבר וחצי דבר. בתעודה אף מצוין במפורש, בניגוד גמור לגרסת הנאשם, כי לא נגרמה כל פגיעה בשיניים.

בנסיבות אלה לא ניתן לתת כל אמון בגרסת הנאשם לפיה הותקף באופן ברוטאלי על ידי שורה ארוכה של שוטרים. לגבי החבלות המסוימות שנגרמו לו ניתן להצביע על שורה ארוכה של הזדמנויות בהן עשויות היו להיגרם, החל מהקטטה הראשונית לה היה עד, דרך המאבק הפיזי עם גוטאני אגב התנגדותו למעצר, המאבק עם העצור הנוסף בחדר המעוכבים והתערבותו הפיזית של עדרי במתרחש, וכלה בנפילתו היזומה של הנאשם לעבר הקיר, במהלך ניסיונו להתחמק מזיהוי במכשיר המורפוטאצ'.

ראוי לשוב ולהזכיר בהקשר הנוכחי את האמון שנתתי בעדויות השוטרים ולהדגיש כי איש מהם, זולת אולי גוטאני בצורה כללית ביותר, לא עומת במהלך החקירה הנגדית עם הטענה כי תקף את הנאשם או עיוות את דבריו. עוד ראוי להזכיר כי הנאשם נתפס כבר בשקרים אודות צריכת האלכוהול ובכל הנוגע לדברי האיום הבוטים שהשמיע כלפי השוטרים, כמפורט ב-ת/7 וב-ת/8, כך שאין כל בסיס ליתן בו אמון בנוגע לטענת התקיפה, שאף לא הוטחה באופן מפורט באיש מעדי התביעה. אשר על כן, אין לי אלא לדחות באופן מוחלט את גרסת הנאשם לפיה הותקף על ידי השוטרים על לא עוול בכפו, ולאמץ את עדויות השוטרים היוצרות תמונה אחידה ומלאה המבססת כלל העובדות המפורטות בכתב האישום.

אין חולק כי עובדות אלה מקימות את מכלול העבירות שיוחסו לנאשם, כאשר לגבי העבירה של העלבת עובד ציבור ראוי לשוב ולהפנות להיקף הנרחב במיוחד של דברי עלבון קשים שנאלצו השוטרים לספוג מפיו של הנאשם. אך לאחרונה חיוה כב' השופט מלצר את עמדתו, עמה, בכל הכבוד, אני מזדהה בכל לב, ולפיה "**הדעת איננה סובלת כי שוטרים המבצעים את עבודתם הקשה יחשפו להתבטאויות בסגנון שכזה, מבלי שהחוק יפרוש עליהם כנפי הגנתו**" (רע"פ 8062/13 ברזק נ' מ"י - פסקה 14 (9.4.14)).

בשולי הדברים אבהיר כי לנאשם ניתנה ההזדמנות הסבירה להתגונן גם בנוגע לדברי האישום שיוחסו לו במהלך גביית עדותו, כמפורט ב-ת/7 ובדו"חות של השוטרים הוסובן ושטוקמן. לפיכך, ומשבוססו גם טענות אלה של התביעה מעל לכל ספק סביר, תכלול ההרשעה בעבירת האיומים גם את האמרות שהשמיע במהלך החקירה, כמפורט לעיל בהרחבה.

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ד, 02 יוני 2014, במעמד הצדדים